

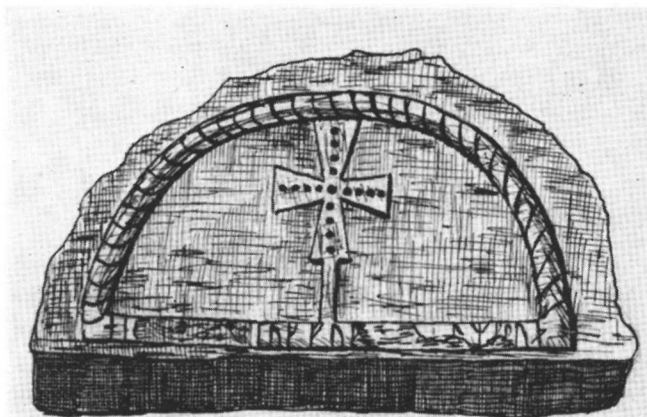

Fig. 298. Vg 191. Nittorps sn, gamla kyrkan. Efter teckning av Djurklou.

191. Nittorps sn, gamla kyrkan. Nu utanför kyrkogården.

Pl. 159.

Litteratur: T 119. N. G. Djurklou, Antiquitetsintendentens berättelse 1869, s. 153 f. (ATA), Strödda anteckningar om Kinds härad (1877), s. 12; J. Anderson, Boken om Kind (1930), s. 144.

Äldre avbildningar: Djurklou, bläckteckning (i Berättelse 1869); S. Welin, tuschteckning (VFA), träsnitt (i T 119).

Denna halvcirkelformiga sten med runinskrift har tillhört Nittorps gamla kyrka, som övergavs 1847. N. G. Djurklou skriver 1869: »Nedanför *Nittorps* by vid bron öfver Dahlstorpsån anträffades en 3,5 fot lång, 1,9 fot hög halfrund häll, som fordom varit insatt öfver gamla kyrkans södra port. Den hade blifvit hitkörd då bron ombyggdes, men lyckligtvis ej sönderslagen.» Stenen fördes till nya kyrkan, där den nu står till höger utanför kyrkogårdsporten.

Täljsten. Höjd 0,57 m., bredd 1,10 m. Stora delar av inskriften är borta. Skadorna hade redan på Djurklous tid ungefär samma omfattning.

Inskrift:

✠ i . . . uk · fu · . . . þ ✠
5

Till läsningen: R. 1–3 äro säkra. 4 f är grund men förefaller säker. Efter 5 u(?) synes nedre delen av en hst.

De runrester utöver ovanstående, vilka Jungner på bilden antytt, äro alltför osäkra för att medtagas.

192. Nittorps sn, Gölingstorp, Sörgården.

Pl. 155.

Litteratur: T 121. Ransakningarna 1667–84 (tr. i VFT 4: 5–6, 1932, s. 96 f.); N. G. Djurklou, Antiquitetsintendentens berättelse 1869, s. 154 f. (ATA); Fritz Claeson, Kinds härads runstenar [1881–82] (hs, tillh. fru Thyra Claeson, Uddebo; tryckt i: Från Borås och de sju häraderna 1947, s. 70 f., jfr även samma arb., s. 62); N. Beckman i VFT 4: 1 (1920), s. 61.

Äldre avbildningar: 2 bläckteckningar 1668 (i Ransakningarna); Djurklou, bläckteckning (i a.a.); Claeson, blyertsteckning 1882 (i a.a., återgiven i Från Borås och de sju häraderna 1947, s. 71); S. Welin, tuschteckning (VFA), träsnitt (i T 121).

Runstenen står rest invid en stenmur c:a 20 m. S om vägen Gölingstorp–Dalstorp. Den skulle enligt uppgift i orten ha flyttats ett 10-tal meter åt Ö. Stenen finns beskriven och avbildad i *Ransakningarna* år 1668: »Vthi Nittorpa Sochn, uppå Giölingztorpz giärde fins een steen medh dhesse bookstäfwer ingrafwen.»

Fig. 299. Vg 192. Nittorps sn, Gölingstorp, Sörgården.
Efter teckning i Ransakningarna 9/5 1668.

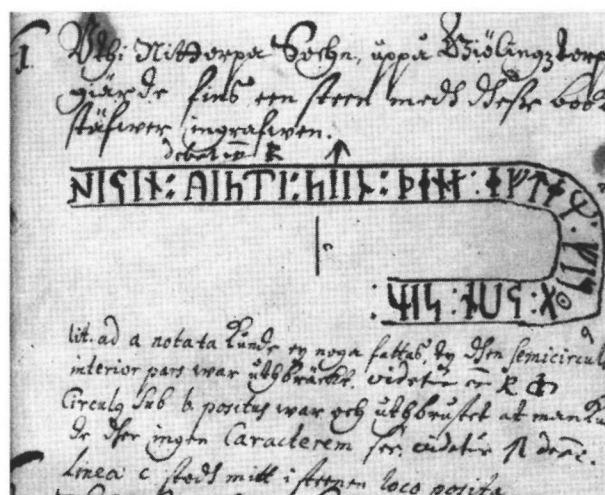

Fig. 300. Vg 192. Nittorps sn, Gölingstorp, Sörgården.
Efter teckning i Ransakningarna.

Den har sedan synbarligen fallit omkull och undandragit sig uppmärksamheten, intill dess den år 1869 återfanns liggande i åkern med runinskriften nedåt. Anledningen till upptäckten 1869 var den, att markägaren för antikvitetsintendenten N. G. Djurklou uppgivit, »att på hans egor i Gölingstorp fanns en kullfallen och af jord öfvertäckt runsten, som han hört sin farfader eller morfader omtala ... Stenen uppgräfdes flyttades på rullar ur åkern till en plats, der han ej kunde vara i vägen och restes», enligt F. Claeson »omkr. 100 fot från landsvägen».

Skiktad gnejs med starka inslag av vit kvarts. Höjd 2,35 m., bredd 0,95 m. Stenytan är på sina ställen mycket skrovlig, varigenom huggningen försvårats. Ristningen är på det hela taget djup och tydlig, endast namnet på den döde är osäkert.

Inskrift:

suin : risti : stin : pena : eftir : frua : sun : sin
5 10 15 20 25 30

Svenn resti sten þenna æftir frua, sun sinn.

»Sven reste denna sten efter frua, sin son.»

Till läsningen: Inskriften börjar och slutar utan sk. 5 **r** har obetydligt inbuktad bst. 7 **s** har tvärstaven något förlängd åt vänster. 10 **s** har vänstra staven neddragen till undre ramlinjen. 15 **e** är stungen. Högra delen av bst till 16 **n** och 17 **a** äro horisontella. 18 **e** är stungen. Vänstra bst till 22 **r** tangerar föregående runa. 23 **f** är säker, nedre bst når ej upp till övre ramlinjen. Hst i r. 24 är säker, bst osäker, möjligen **r**. Hst i r. 25 är säker, möjligen är runan **u**, ehuru den ifrågasatta bst ej har naturlig böjning inemot hst. 26 **a** har krokig bst.

Djurklous läsning enligt teckningen avviker från ovanstående i några små detaljer: 18 **i**; sk saknas efter 22 **r** samt 29 **n**. R. 24–26 äro otydliga, och att Djurklou icke kunnat finna rimlig mening i dessa runor, framgår även av den beskrivande texten. Det tvärställda strecket mitt på stenen saknas hos Djurklou. — Torin har också varit tveksam om läsningen av namnet på den döde men stannat för **flipa**. I öfrigt är hans läsning korrekt.

Namnet på den döde är fortfarande dunkelt. Möjligen kunna runorna, sådana de ovan uppfattats, återge *Froði*, ett vanligt fornnordiskt namn, känt även från litterär tid.